

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

11.7.2021 – 7. sunnuntai helluntaista
Rakkauden laki

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 28:1 – 2, 6 – 9
1. lukukappale	Joos. 24:21 – 27
2. lukukappale	Hepr. 12:25 – 29
Evankeliumi	Luuk. 6:27 – 31

Esirukouksissamme: Ruth, Fred, Esme.

Muistamme: Elsie Paasila 78v.

Poikasi Jeesus Kristus astui alas tuonelaan ja nousi kolmantena päivänä kuolleista. Kiitos siitä, että sinun valtasi ulottuu kuolemankin yli. Me uskomme poisnukkuneen seurakuntalaisemme sinun käsiisi. Ole armollinen häntä kohtaan. Anna ikuisen valosi loistaa hänelle. Aamen.

Jumalanpalvelukset ovat peruutettu.

Tulevia tapahtumia

Su 18.7.

Saarna sähköposti

Alustavasti suunnittelemme sekä suomen- että englanninkielisiä avausjumalanpalveluksia sunnuntaille 15. elokuuta, suomalainen Voima-salissa klo 10 ja englantilainen Trinity-kirkossa klo 14:00. Uskomme että maskien käyttö ja turvavälit vielä vaaditaan, eikä ehtoollisviiniä jaeta kuten ei syksylläkään.

Alustavasti suunnittelemme myös kaksikielistä syyskauden avajais-jumalanpalvelusta sunnuntaille 12. syyskuuta klo 10 Voima-salissa, joten merkitse tuo tapahtuma kalenteriin.

Valmistautuessamme tuleviin kokoontumisiin, muistutamme että jumalanpalveluksiin tarvitaan avustajia elokuusta alkaen. Harkitse osallistumista tähän tärkeään toimintaan ja jos olet kiinnostunut, soita Hilalle toimistoon 705-673-2933 tai lähetä sähköpostia office@nhlc.ca.

Psalmi. Ps. 28:1 – 2, 6 – 9

Herra, sinua minä huudan, sinä olet minun kallioni. Älä ole vaiti, kun puhun sinulle! Jos sinä et vastaa, olen kuoleman oma. Kuule minun rukoukseni, kun huudan sinua avuksi ja kohotan käteni tempelisi pyhintä kohti.

Kiitetty olkoon Herra! Hän on kuullut avunpyyntöni. Herra on minun voimani ja kilpeni, häneen minä luotan. Minä sain avun, ja minun sydämeni riemuitsee, minä laulan ja ylistän Herraa. Herra on kansansa voima, voideltunsa apu ja turva. Pelasta kansasi ja siunaa omiasi, kaitse ja kanna heitä nyt ja aina.

1. lukukappale: Joos. 24:21 – 27

Kansa vastasi Joosuelle: »Me tahdomme palvella Herraa!» Silloin Joosua sanoi kansalle: »Te olette nyt valinneet Herran ja tahdotte palvella häntä. Te olette itse tämän todistajia.» Israelilaiset vastasivat: »Niin olemme.» Joosua sanoi: »Hylätkää ja hävittäkää siis vieraat jumalanne ja antakaa sydämenne kääntyä Herran, Israelin Jumalan puoleen.» Kansa sanoi Joosuelle: »Me tahdomme palvella Herraa, Jumalaamme. Häntä me tahdomme totella.» Joosua vahvisti Sikemissä kansan päätöksen palvella Herraa ja julisti kansalle tämän liiton lait ja säädökset. Joosua kirjoitti ne kaikki Jumalan lain kirjaan ja pystytti suuren kiven Herran pyhässä paikassa kasvavan suuren puun juurelle. Sitten Joosua sanoi kansalle: »Katsokaa, tämä kivi on oleva todistajana, sillä se on kuullut ne sanat, jotka Herra on puhunut teidän kansanne. Se on todistava teitä vastaan, jos kiellätte Jumalanne.»

2. lukukappale: Hepr. 12:25 – 29

Varokaa torjumasta häntä, joka puhuu! Kun isät Siinailla torjuivat hänet, joka ilmoitti tahtonsa maan päällä, he eivät päässeet rangaistuksesta. Vielä huonommin käy meidän, jos käännämme selkämme hänelle, jonka sanat tulevat taivaasta. Hänen äänensä pani silloin maan järisemään, ja nyt hän on luvannut: – Vielä viimeisen kerran minä panen maan järkkymään, enkä vain sitä, vaan myös taivaan.

Sanat »vielä viimeisen kerran» tarkoittavat sitä, että kaikki luotu järkkyy ja siirtyy sijoiltaan, jotta se, mikä ei järky, pysyisi paikallaan. Me saamme valtakunnan, joka ei järky. Olkaamme sen vuoksi kiitollisia, kiittäkäämme Jumalaa ja palvelkaamme häntä hänen tahtonsa mukaisesti, kunnioituksen ja pyhän pelon tuntein, sillä meidän Jumalamme on tuhaksi polttava tuli.

Evankeliumi: Luuk. 6:27 – 31

"Teille, jotka minua kuulette, minä sanon: Rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat. Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden puolesta, jotka parjaavat teitä. Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa toinenkin poski. Jos joku vie sinulta viitan, anna hänen ottaa paitasikin. Anna jokaiselle, joka sinulta pyytää, äläkä vaadi takaisin siltä, joka sinulta jotakin vie. Niin kuin te tahdotte ihmisten tekevän teille, niin tehkää te heille."

Saarna

Pastori Martti Muukkonen

(eläkkeellä Nurmijärven seurakunnasta)

Päivän teksti on ns. Luukkaan evankeliumin kenttäsaarnasta. Se on Luukkaan versio Matteuksen evankeliumissa esitetystä Vuorisaarnasta. Ne poikkeavat aika paljon toisistaan mutta niissä on myös paljon yhteistä. Emme tiedä onko kyse saman tilanteen erilaisista taltioinneista vai aivan eri tilanteista. Emmekä myöskään tiedä onko kumpaakaan pidetty sellaisina kokonaisuuksina kuin ne evankeliumeissa kerrotaan vai ovatko kumpikin evankelistojen tyylisistä tekemiä koosteita Jeesuksen opetuksesta eri tilanteista. Kumpikin on kuitenkin sijoitettu evankeliumien alkupuolelle ja niiden tarkoitus on olla uuden messiaan ohjelmajulistuksina. Molemmissa on ajatus siitä, että Jeesuksen julistuksessa ja toiminnassa tapahtui jotain, jonka jälkeen maailma ei enää ole entisenlainen. Erona on se, että kun Vuorisaarna huipentuu vihollisrakkauden vaatimukseen, tämä Kenttäsaarna alkaa siitä.

Luukas esittää neljä teesiä, jotka ovat kaikki saman asian eri puolia: *Rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat. Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden puolesta, jotka parjaavat teitä.* Varsinaisesti tuo viimeinen lause ei ole parjaamista vaan ruumiillista kaltoinkohtelua. Sen jälkeen Luukas esittää muutaman käytännön esimerkin siitä, mitä tuo vihollisen rakastaminen on. Tässä tekstissä Jeesus esittää radikaalisti uuden rakkauden käskyn. Vt:ssa (3. Moos 19:18) rakkauden käsky rajoittui vain lähimmäisiin ja korkeintaan oman kansan jäseniin. Tuota lähipiiriä on Kreikassa kuvattu sanalla *philoï*, josta tulee myös sana filantropia, hyväntekeväisyys. Sanan alkuperäismerkitys oli "minun omani" - minun perheeni, ystäväni, liittolaiseni, eläimeni – jopa tavarani. Sen vastakohta oli *xenoi*, vieraat. Heitä kohtaan ei ollut pääsääntöisesti mitään velvotteita – ei Kreikassa eikä Israelissa. Päinvastoin, jos katsotaan esimerkiksi Psalmeissa olevia rukouksia, niin siellä rukoillaan hyvinkin usein vihollisille onnettomuutta ja jopa kuolemaa. Ainoat poikkeukset tästä perussäännöstä olivat Israelissa velvollisuus huolehtia pakolaisista ja Kreikassa lyhytaikainen vieraanvaraisuus muukalaisia matkalla olijoita kohtaan. Tosin tämäkin rajoittui yleensä oman yhteiskuntaluokan sisälle. Yhteiskuntatieteellisissä tätä Välimeren alueen tapaa omien rakastamisesta kuvataan ns. resiprokiateorioissa. Se on vastavuoroisten lahjojen antamista joko tavarain tai palveluiden muodossa. Vähitellen kumpikaan osapuoli ei tiedä kumpi on kummalle velkaa ja kuinka paljon. Noista lahjoista on muodostunut side, joka on lähes rikkumaton. Sen rikkominen on aina osapuolille vakava asia. Muinaisessa Kreikassa se johti Peloponnesolaissotaan kun spartalaiset suuttuivat siitä, että ateenalaiset rikkoivat nuo vastavuoroisuusvelvoitteensa. Tämä resiprookkinen käytös on ihan normaaliakaidille ihmisille. Päivän tekstimme jälkeen Jeesus toteaaakin, että: ³²*Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, mitä kiitettävää siinä on? Syntisetkin rakastavat niitä, joilta itse saavat rakkautta.* ³³*Jos te teette hyvää niille, jotka tekevät hyvää teille, mitä kiitettävää siinä on? Syntisetkin tekevät niin.* ³⁴*Ja jos te lainaatte niille, joiden uskotte maksavan takaisin, mitä kiitettävää siinä on? Syntisetkin lainaavat toisilleen, kun tietävät saavansa takaisin saman verran.*

Sen jälkeen Jeesus jatkaa vielä: ³⁵*Ei, rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää ja lainatkaa, vaikka ette uskoisikaan saavanne takaisin. Silloin teidän palkkanne on suuri ja te olette Korkeimman lapsia, sillä hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille.* Tässä onkin avain tämän tekstin ymmärtämiseen. Vihollisen rakastaminen on kristityn velvollisuus, koska Jumalakin tekee niin. Piispa Aimo T. Nikolainen toteaa Luukkaan evankeliumin selityksessään, että "Jeesus lähti realistisesti siitä, että ihmisten keskinäiset suhteet ovat huonot, että lähimmäinen yleisesti on vihollinen." Tältä kannalta ajateltuna, ero omien ja muukalaisten välillä on vain aste-ero. Kaikki ovat Jumalan lapsia ja kristittyjen olisi rakastettava kaikkia Jumalan lapsia samalla tavalla. Tämä ajattelutapa oli opetuslapsillekin aika paha pala nieltäväksi – puhumattakaan muille juutalaisille. Siksi evankeliumit ja Apostolien teot sisältävät useita kertomuksia siitä kuinka joko Jeesus tai apostolit kohtasivat pakanoita ja hyväksyivät heidät Jumalan lapsiksi. Kristinuskon merkittävin ero juutalaisuuteen on sen universaalisuudessa. Jumalan kansa ei ole vain yksi kansakunta vaan evankeliumi kuuluu kaikille. Samalla kun lähimmäinen osoittautuu viholliseksi niin vihollisesta tulee lähimmäinen.

Tuo ajattelutapa on meille luonnostaan vieras. Biologisesti ja kulttuurisesti meillä on olemassa tietty varovaisuus ja ennakkoluulo muita kuin oman ryhmämme jäseniä kohtaan. Jopa niin, että oman ryhmän inhottavatkin jäsenet hyväksytään koska heidän käyttäytymistapansa tunnetaan. Tuo ennakkoluulo nousee tuntemattoman pelosta. Vieraasta ei tiedä miten hän käyttäytyy ja se on uhka.

Mutta oli kyse tutusta tai vieraasta, tekstin opetus on selvä. Kristityn tehtävänä maailmassa on olla rauhanrakentaja. **"Autuaita ovat rauhantekijät"**, kuten Jeesus Matteuksen Vuorisaarnassa sanoo. Käytännön tasolla se on sitä, mistä nuo Jeesuksen antamat esimerkit antavat viitettä. Kristityn ei pidä vastata loukkauksiin loukkauksilla vaan hillitä itsensä. Kuten apostoli Paavali opettaa **"Älkää maksako kenellekään paha pahalla (Room 12:17)."** Tai kuten edellinen kirkkoraamattu käänsi: **"Älkää kostako paha pahalla"** Vähän myöhemmin samassa kappaleessa hän sanoo: **"Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä (21)."** Siinä välissä hän siteeraa Vt:n sananlaskua: "Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna juotavaa. Näin keräät tulisia hiiliä hänen päänsä päälle." Tuo sananlasku ei tarkoita sitä, että saisi vihamiehensä kiemurtelemaan omantunnontuskissaan vaan kyse oli konkreettisesti elämänmahdollisuuksien antamisesta. Aavikolla yöt saattavat olla hyvinkin kylmiä ja jos kekäleet pään päällä kannettavissa tuliruukuissa pääsivät sammumaan, se saattoi merkitä paleltumista. Jumalan rakkautta voikin verrata lämpöön. Viha on samalla tavalla rakkauden puutetta kuin kylmä on lämmön puutetta. Kun Jumala jakaa rakkauttaan meille, se poistaa kylmyyden sydämestämme ja saa myös meidät rakastamaan. Samalla tavalla kristityn tulee levittää tuota rakkauden tulta eteenpäin. Kyky rakastaa ei noude meistä itsestämme vaan on heijastumaa Jumalan rakkaudesta. Meitä kehoitetaan muistamaan aina epäystävällisyyttä ja vihamielisyyttä kohdatessamme, että sen esittäjältä puuttuu tuota rakkautta, jota me saamme Jumalalta yllinkyllin.

Adventtivorressä 15 lauletaan siitä kuinka "nöyryys ja hiljaisuus, on valtasi salaisuus, voimalla väkivallalla, et tahdo hallita." Rakkaus ja sen jakaminen, on se voima, jolla Jumala on päättänyt muuttaa maailman. Tähän maailman muuttamiseen meidät on kutsuttu Jumalan työtovereina.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury